

115
51032

WEGYETEM

SZÉPIRODALMI MŰVÉSZETI ÉS
EGYLETI FOLYOIRAT

ÚJ EGYETEM

Szépirodalmi, társadalmi, művészeti és ifjúsági folyóirat.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Kolozsvár, Kossuth Lajos-utca 10. Telefon-sz. 488.

Megjelenik minden hónapban háromszor: 1, 10. és 20-ik napjain.

Előfizetési ára: Egész évre vidéken 8 kor., helyben 7 kor.

Egyes száma 20 fillér. Kapható a tőzsdékben.

Szerkeszti: SZEGEDY LAJOS.

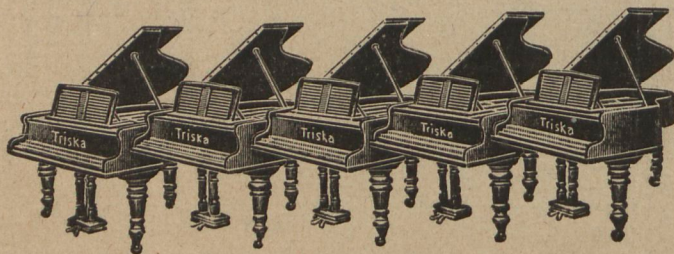
Szerkesztőbizottság: Pálffy László, Gaal Alajos, Lévy József, Portik Andor.

Kiadóhivatali vezetők: Molitorisz Jenő, Károlyi József, Szilágyi Béla.

TARTALOM:

1. Tráger Ernő: Dr. Gopcsa László	1
2. Szegedy Lajos: Karácsony felé	2
3. Kielland L. Sándor: Egy ebéd	3
4. Kató József: Álmodok	5
5. Móricz Károly: Csókoltára	5
6. Portik Andor: Fagy	5
7. Kass Endre: Hamuszini mese	6
8. Bodor Aladár: Kezek látogatása	8
9. Csiky Jenő: Forgácsok	7
10. Mágor: Délután	9
11. Borbély József: Levelek	9
12. Fotografus: Fiatal óriások arcképcsarnoka	11
13. Szilaj: Krónika	13
14. Egy gólya levelei	12
15. Kongresszusi apróságok	11
16. Diákkongresszus Kolozsvárt	12
17. Színház	14
18. Sport	15
19. Egyleti élet	15
20. Hírek	16
21. Szerkesztői üzenetek	16
22. Kolozsvári tájékoztató	16

NYOMATOTT: AZ „ERDÉLYI UJSÁG“ KÖNYVSZAJTÓJÁN
KOLOZSVÁRT, DEÁK FERENC-UTCA 9. TELEFON 696.

Zongorák, Pianinók, Czimbalmok,
mint elsőrendű gyártmányok legelő-
nyösebben vásárolhatók és bérelhetők
Triska J. hírneves zongoratermés-
ben Kolozsvár, Berde M.-u. 14.
Alapított 1870. Hangolásokat és javi-
tásokat szakszerűen végez. Szakkép-
zett hangolót vidékre is azonnal küld.

KARÁCSONYRA

levelepapírok diszobozozokban, továbbá képeskönyvek, emlékkönyvek, levelezőlap-
albumok, elegáns írókészlet, festő kazetták (olaj és víz), diszes tentatartók és
karácsonyra díszek óriási választékban, olcsón beszerezhetők nagyobbrészt hazai gyártmányokban:
Nagyválaszték karácsonyi képes levelezőlapokban.

RIGÓ ÁRPÁD

papír-üzletében, KOSSUTH LAJOS-UTCA.
:: (Központi szálloda épületben.) ::
Nagyválaszték karácsonyi képes levelezőlapokban.

ÚJ EGYETEM

Dr. Gopcsa László Kolozsvárott.

Külső kereteiben fényes, belső tartalmában gazdag s következményeiben nagyfontosságú a Kolozsvárott 1910 november hó 27—30-a között lezajlott diákkongresszus, melynek súlyt és jelentőséget adott az a körülmény, hogy gróf Zichy János vallás- és közoktatásügyi miniszter képviselőjében megjelent dr. Gopcsa László, miniszteri osztálytanácsos, aki mindvégig meghallgatván az ifjúság tanácskozásait, meggyőződött azoknak komoly és eredményes voltáról.

Akik ismerik dr. Gopcsa Lászlót, azt mondják róla, hogy az egész ember csupa szív. Úgy kellett tehát annak lenni, hogy amidőn a kultuszminiszter képviselőjében megjelenik abban a városban, amelyben fényes karrierje kezdődött, erőt vegyenek rajta az érzelmi momentumok. És nem lehetett másképp, minthogy lelkében megelevenedjék a múlt és az agyában felzajló gondolatok édes emlékekkel töltsék el valóját. Mert annak a dolgozni kívánó ifjúságnak lelkesedése és tettvágya, amelyhez magas megbízója nevében intézte szavait, eszébe kellett juttatnia a saját ifjúságát is, amely e történelmi hagyományoktól megszentelt ősi városban acélozódott meg az élet számára s amelynek előre törekvő vágyait, nemes céljait itt aranyozta be az ifjú kor tündöklő napja. Úgy kellett tehát annak lenni, hogy amidőn becsületes munkásságban eltelt decenniumok után, mint a magyar kultúra első őrének képviselője, megjelenik karrierjének kiindulási pontjánál, benső örömmel szemlélje a kongresszusra egybegyűlt egyetemi és főiskolai ifjúságot, amely az ő fegyvereivel kívánja megvívni a nagy harcot: komoly tudással, kitartással és igaz magyar szívvél.

Kolozsvár szereplése a diákszövetség történetében eddig mindig döntő jelentőségű volt. 1894-ben tartották Kolozsvárott az *első* diákkongresszust ugyanabban a teremben, amelyben Erdély unióját mondták ki Magyarországgal és ime most, 16 évvel később, mikor újból kongresszusra gyűl össze e városban a magyar

egyetemi és főiskolai ifjúság, a testvériesség és összetartózkodás érzetében egy táborba tömöríteni azokat, akiknek gyűléseire ez izben először küldött a kormány képviselőt. Kolozsvár tehát nemcsak a magyar ifjúság egységét teremtette és őrizte meg, hanem egy célra irányuló öntudatos törekvéseivel a kongresszus iránt a kormány jóindulatát is meg tudta nyerni, ami a Diákszövetség történetében új korszak kezdetét jelenti.

Le kell szögeznünk a tényt, hogy gróf Zichy János az első miniszter, aki a diákságnak mozgalmi és céljai iránt közvetlenül is érdeklődik és aki annak minden téren való megnyilvánulásait figyelemmel kíséri, eddig még soha nem tapasztalt módon pártfogolja és méltányolja. „Én az ifjúság barátja vagyok, — mondotta, midőn mint a budapesti egyetemi ifjúsági egyesület elnökei nála tisztelegtünk — és legyenek meggyőződve, hogy az önök ügye szívemhez van növe.“ És azóta immár másodszor küldi el rövid időn belül különböző diákkongresszusokra képviselőjét, dr. Gopcsa Lászlót, akit az ifjúság nemcsak illő hódolattal és mély tisztelettel, hanem rajongó szeretettel és lelkiismereti megnyugvással fogad, mert mióta a szociális viszonyok következtében a diákkérdés kiéleződött s a társadalomnak mind nagyobb és nagyobb rétege szemléli a helyzet szanálására célzó mozgalmakat, ő az ifjúság ügyének igaz támogatója és szószólója.

Dr. Gopcsa László a kultuszminiszter képviselőjében először a diákság egy szűkebbkörű kulturharcosainak, a diákgyorsírók részére az Országos Diák Gyorsíró Szövetség által az elmúlt évben Nagyváradon rendezett nagygyűlésén jelent meg és az ifjúsággal való rokonérzését azzal juttatta kifejezésre, hogy a versenyírásra egy aranyat ajánlott fel, mert — amint bevallotta — életét megaranyozta annak tudata, hogy ő gyorsíró is. Felidézzük ezt a kedves jelenséget, amidőn dr. Gopcsa László, az általános diákmozgalmakat intéző kolozsvári diákkongresszuson másodszor képviselte a minisztert ifjúsági gyűlé-

sen, mert hiszen az ő pályája a gyorsíróból indult ki, még pedig itt Kolozsvárott. 1887-ben adott ki dr. Gopcsa László egy kis füzetkét: „A magyar gyorsírás modern irodalmának negyedszázada“ címen Szamosújvárott. Mindkét esetben tehát nagyon szoros volt a kapcsolat, mely dr. Gopcsa Lászlót az ifjúsághoz fűzte. Ott mint egy külön világot élő céhnek első mestere, itt mint az ifjúság általános érdekeinek legalaposabb ismerője jelent meg.

És a kincses Kolozsvárott egybegyűlt ifjúság megértette dr. Gopcsa László megjelenésének horderejét s félretéve minden kicsinyességet, egy szebb jövő reményében készséggel nyújtott egymásnak baráti jobbot. A széthúzó törekvések közepette az ő szavainak hatása alatt érlelődött meg leginkább az a gondolat, hogy a közös erkölcsi és anyagi érdeke megvalósítására egyesülni kell minden vonalon. A megértésnek és megbecsülésnek e kölcsönös megnyilatkozása a kolozsvári diákkongresszusnak legszebb eredménye. A magyar egyetemi és főiskolai ifjúságnak pedig fel nem becsülhető szerencséje, hogy haladásának és fejlődésének útját dr. Gopcsa László egyengeti, mint a kultuszminiszterium egyetemi ügyosztályának lelkes vezetője.

Träger Ernő.

Karácsony felé.

*Csalogató, álnok,
Szines, hazug álmok
Titkos bálványozója árva lelkem,
Folyvást magasba tör
És mégse' juthat föl,
A porba hull le törten, szárnyaverten.*

*A tűnő évekkel,
Vergődő lélekkel
Várom mindegyre jobban a Karácsonyt.
Az ígért megváltást,
Vajjon hoz-e áldást?!*

*Vagy csak tömjént, myrrhát puha szép bársonyt,
Várom mindegyre jobban a Karácsonyt.*

*Templom lesz kis szobám,
Hiszek és ostobán
Nagy álmok megvalósulását várom,
Hívő gyermekésszel,
Munkálkodom hévvel
A százszor összeomlott kártyaváron:
— Egy szép fehér Karácsony jöttét várom.*

Szegedy Lajos.

Egy ebéd.

Irta: Kielland L. Sándor.

A nagykereskedő ebédet adott. Az egyik alkalmazott a család legidősebb fiát, aki most fejezte be tanulmányait, szép beszéddel ünnepelte, a nagykereskedő pedig egészséges feleletben köszönte meg az ünnepi beszédet; eddig minden jól ment és igen szép is volt, hanem azért még láthatólag valami nyugtalanította a házi gazdát, mert fordított feleleteket adott a borba víz helyett bort öntött és minden tettével elárulta, hogy a gondolatai más helyen kalandoznak.

Egy beszéden törte a fejét, egy olyan beszéden, amelyik nem tartozik a sablonosok közé; ez nagyon különös dolog, mert a nagykereskedő nem volt szónok és — — ami még csodálatosabb, ezt ő maga is nagyon jól tudta.

Már végére jártak az ebédnek, mikor felemelte a poharát és elmondotta, hogy neki valami van a szívében, amit ki kell, hogy mondjon és ekkor mindannyian megéreztek, hogy valami szokatlan van készülöben. Hirtelen elcsendesedtek, úgy, hogy a hölgyek élénk beszélgetését lehetett hallani, akiknek — norvég szokás szerint — a szomszédos szobában terítették fel.

Végre ők is elcsendesedtek s valamennyien az ajtóhoz nyomultak, hogy jobban hallhassák a beszélőt. Csak a ház asszonya maradt vissza s gondterhes szemekkel nézte az urát.

— Édes Istenem — suttogta félhangon — bizonyára nem fog sikerülni. Már összes beszédeit elmondta; vajjon mit akarhat most!

Rosszul kezdődött. A szónok akadozott, a torkát köszörülte és eltévedt a legegyszerűbb mondatokban is.

— Nem mulaszthatom el, hogy — hm — érzem,

FELVÉTELI HELY:
Malom-utca 8.
Telefon 395. szám.

„UNIO“ GŐZMOSÓDA

FELVÉTELI HELY:
Laskai F. és Fia
cég, Kossuth Lajos-u.

ki kell mondjam, hogy — vagyis kérem uraim, legyenek segítségemre, hogy — — —.

Az urak a poharaikat fogták s várták a legkisebb alkalmat, hogy koccinthassanak. De az alkalom késett.

Hanem a szónok végre magához tért, mert valami igazán nyomta a szívéét. Örült a fiának és büszke volt rá, mert friss volt és egészséges s a vizsgát is sikerrel állotta ki. A hivatalnok hizelgő beszéde, a jó ebéd, a bor, az ünnepi hangulat, de leginkább az a zavartalan öröm, amit az elsőszülött fia okozott, volt az, ami beszélni készítette. S ahogyan a fatális bevezető frázisokon át vergődött, mind folyékonyabban beszélt.

Beszélt arról a felelősségről, amelylyel mi a gyermekeinkkel szemben kötelezve vagyunk, ami sok gondot űk a szülőknek okoznak, kiegyenlítik azzal a sok örömmel, amit szintén nekik köszönhetünk. Némely helyen gyorsabban beszélt, nehogy a megindultság erőt vegyen rajta: mert ő *érezte* is azt, amit mondott.

És amikor a felnőtt gyermekekhez érkezett, mikor a saját drága fiára gondolt, aki üzlettársa lesz neki, mikor eszébe jutott a saját fiatalsága, akkor valóságban ékesszóló, lendületes lett a beszéde, úgy, hogy valamennyien elcsodálkoztak. De a legnagyobb tetszést a végén aratta.

— Mert, uraim, valamennyien a gyermekeinkben élünk tovább. Nem csak a nevünket adjuk át nekik, hanem a munkánkat is. És ezt nem azért hagyjuk nekik, hogy a mi munkánk gyümölcsét here módon élvezzék, hanem azért, hogy azt űk folytassák, hogy továbbfejlesszék, igen, hogy jobban intézzék azt, mint ahogyan az atyáik tették. Mert az a mi reményünk, hogy a fiatal generáció munkánk gyümölcsét magáévá fogja tenni és hogy megfog szabadulni attól a sok előítélettől, amelyek a múltat és részben még a jelent is elsötétítik, s abban a reményben üritem poharam az ifjúság egészségére, hogy az a folytonos előretörésben méltó lesz apáihoz s — mondjuk ki bátran — hogy a nyakukra fog nekik nőni.

— És csak ha derék kezekre bízunk munkánk folytatását, nézhetünk nyugodtan az utolsó nap elé, amelyen itt hagyjuk napi munkánkat és akkor fényes és becsületes jövőt biztosítottunk szeretett hazánknak. Az ifjúság egészségére! Éljen!

A háziasszony, mikor látta, hogy a dolog jól megy, büszke volt a férjére és meghatott. A társaság igen lelkes hangulatban volt. De legjobban mégis csak a diák örvendett, aki eleinte tartott az atyjától, mivel jól ismerte

annak szigorúan patriarkális elveit. Most hallotta, hogy milyen liberálisan gondolkodik az ifjúság felől s örvendett már előre, hogy komoly kérdésekről beszélgethet vele.

De egyelőre még csak tréfálkoztak s azon vitáztak, hogy hát valójában ki az öreg és ki a fiatal. Végre is nevetve állapították meg, hogy valójában az öregek a legfiatalabbak és aztán átmentek csemegézni a hölgyek szobájába.

De milyen udvariasak is a férfiak — különösen az öregek — a szép nemmel szemben; űket még az asszonyi kedvesség, de még a legfinomabb desert sem képes megállítani a dohányzó szobába vezető úton. És nemsokára az első füstkarika ékesen hirdette, hogy az udvariassági processus már megkezdődött.

A diák és még egynehány fiatal ember, az öregebbek szigorú felügyelete alatt, még egy darabig a hölgyek szobájába időztek, de lassan-lassan elnyelte űket is az a szürke felhő, amelyik az apák útját jelölte.

Itt a dohányzó szobában élénken tárgyaltak egy néhány sociálpolitikai kérdést. A házigazda vitte a szót és „történelmi tényekkel“ védelmezte a saját álláspontját.

Az ellenfele — az ügyvéd — csupa heccből vitázott és igen örült, hogy azokat a ténybeli tévedéseket cáfolhatta, amikor a diák a szobába lépett.

Épen jókor jött, hogy meghallja az apjának a baklövéseit. Az ünnepi hangulat hatása alatt és örülve apja nézeteinek, amiket az az asztalnál kifejtett, vígan és egyszerűen így kezdte:

— Bocsánat Atyám! de ebben tévedsz. Az megközelítőleg sem így van, sőt — éppen ellenkezőleg.

Tovább nem folytathatta, mert az apa nevetve veregette meg a vállát:

— Ej! Ej! Az újságokkal akarsz vitatkozni! — Egyébiránt ne zavarj minket, mert mi komoly dolgokról tárgyalunk.

A fiu egy elfojtott nevetést hallott a szürke felsőből és ez a guny eszébe juttatta, hogy az ő beleavatkozása, zavarást jelent egy komoly beszélgetésben.

Ezért élesen válaszolt.

Az apa, aki rögtön megértette a fiát, megváltoztatta a kijelentését:

— Egészen komolyan be akarsz bizonyítani, hogy az apád bolondokat beszél?

— Ezt nem mondtam; de azt hiszem, hogy tévedtél.

— Ha nem is ezt mondtad, de gondoltad. — Szólt

GOLDMANN J. ÁRUHÁZA
KOLOZSVÁR, KOSSUTH L.-U. 10.

:: (EGYETEMI KÖR“ ÉPÜLET.) ::

Legolcsóbb bevásárlási forrás! Női és férfi divat-
raktár! Külön férfi szövet osztály! Dus választék!
Öltönyök mérték szerint! Szolid, pontos kiszolgálás!

:: Egyetemi hallgatók előnyben részesülnek! ::

a nagykereskedő már egy kissé mérgesen, mivel meghallotta, hogy egyik úr így szólt a szomszédjához:

— Ezt én kikerterm volna magamnak.

Egyik szó a másikat adta és a helyzet már nagyon veszedelmes kezdett lenni.

A háziasszony, aki félfüllel a férfiak beszédét ügyelte, gyorsan belépett, mikor a férjének heves szavait hallotta:

— Mi történt itt? Hausen ur!

— Oh, semmi. Csak a fia egy kicsit elszólta magát — felelé a megszólított.

— Az apjával szemben! Uram Isten — biztosan sokat ivott. Kedves Hausen! Nézzen utána, hogy e fiu kikerüljen innen!

Az adjunettis, akiben több volt a jóakarát mint a tehetség és aki az ő korábbi tanítványával végtelenül sokat képzelt — ami az öreg tanítóknál ritkább eset, mint amennyire hiszik — oda ment a diákhöz és minden teketória nélkül karonfogta:

— Jöjjön megyünk egyet sétálni a kertbe.

A fiatal ember hevesen megfordult, de mikor meglátta az öreg tanítót és pillantása még az anyjának könyörgő nézésével is találkozott, ellenállás nélkül engedte magát kivezettetni.

Az ajtóban hallotta az ügyvédnek a hangját, akit máskülönben szívéből utált, amint valamit atinoról, aki az ökröt akarja tanítani, mondott el egy viccet, amit viharos nevetéssel honoráltak. Ez nagyon ingerelte, de a tanító erősen fogta és így szerencsésen kikutottak.

Nagysokára tudta csak a tanító lecsillapítani. A csalódás és az a keserü tudat, hogy meghasonlott az apjával, nem kevésbé bántotta mint az, hogy az előtt a sok férfi előtt úgy bántak vele, mint egy gyermekkel — mindennek ki kellett magát tombolnia.

De végre még is lecsillapodott és helyet foglalt öreg barátja mellett, aki megmagyarázta neki, hogy egy öreg emberre nézve mindég sértőbb, ha egy fiatal embertől kell tanításokat eltűrnie, mint megfordítva.

— Igen, de nekem igazam volt! — mondta a diák már vagy húszadszor.

— Jó! Jó! Hanem azért mégsem szabad úgy tenni, mintha te okosabb akarnál lenni az apádnál.

— De hisz az apám maga mondta, hogy ő ezt akarja!

— Mi? Hogy? Mikor mondta ezt? — és a tanító

már-már azt hitte, hogy bor ártott meg a fiatal embernek.

— Az asztalnál, a beszédben — felelte.

— Az asztalnál — igen a beszédben! De látod, az egészen más dolog. Ilyent lehet mondani, pláne egy beszédben; de még abból nem következik, azt a gyakorlatban is értékesítsük. Nem. Hidd el fiam nekem. Én öreg vagyok, ismerem az embereket! Ilyen a világ és ilyenek vagyunk mi. Fiatal korában megvan az embernek a saját felfogása az életről: de fiatal ember — ez nem az igazi. Csak mikor megöregedve elérkeztünk a pihenéshez, akkor látjuk a dolgokat az igazi világitásban. Figyelj! mondok valamit, amiben teljesen megbizhatsz. Mikor majd te is olyan öreg lettél, mint az apád, akkor a te nézeteid is olyanok lesznek, mint az övé s mint ő, te is arra törekszel majd, hogy azokat beoltsd, beszorítsd a gyermekeidbe.

— Nem! Soha! Esküszöm! — kiáltotta az ifjú és felugrott a padról. És tüzesen beszélt arról, hogy az igazság neki mindig igazság marad. Tisztelni fogja az igazságot, akár milyen formában lépjen is eléje. Tisztelni fogja az ifjúság jogait stb. . . szóval úgy beszélt ahogyan a reményteljes ifjak egy jó ebéd és erős érzelemhullámszövetében beszélni szoktak.

Szép volt ahogyan beszélt, a szemét az égre vetve, a lenyugvó nap sugarai megaranyozták szőke fürtjeit.

Egész megjelenésében, szavaiban volt valami meggyőző, valami megkapó, ami nem téveszthette el a hatást — azaz nem tévesztette el a hatást, ha nem a tanító, hanem más valaki látta és hallotta volna, mert arra semmiféle benyomást sem tett; — ő már öreg volt.

Ezt a jelenetet, melynek ő ma a szereplője volt, nagyon sokszor látta. Ő maga is játszott valamikor mind a két főszerepben. Sok olyan kezdő színészt látott mint a diák és sok olyan öreg főkát, mint a nagykereskedő.

Ezért megrázta tiszteletreméltó fejét és így szólt magában:

Igen! Igen! Ez mind nagyon szép. De lásd, mégis csak az enyém, az igazság. Ez a fiatal ember éppen úgy meg fog változni, mint mi ahogy megváltoztunk. És a tanítónak igaza volt.

Norvégből fordította Csiky Jenő.

A világhírű Kobrak-cipőgyár főlerakata

Dukesz Sándor Utódánál kapható

Egyetemi Kör igazolvánnyal ellátott tagjai öt százalék árkedvezményt élveznek! ::

Álmok.

Az édes álom remegő szárnya
Ráhajlik lassan a szempillámra.
Míg, künn a tiszta, csendes éjjel,
Fehér fátyolt tereget széjjel.

Szívem fölébe halkán leszállnak
Azok a régi, eltittkolt vágyak
És szinte hallom, szinte érzem,
Külön-külön a szívverésem.

Amint a fehér holdsugár rezdül
Az álmok színes selymén keresztül,
Ott látlak téged, mint a nyárban:
Sötét lencsés piros ruhában.

És szólok hozzád, beszélek néked
Aranyos, titkos tündérmeséket,
Királyleány barna hajáról,
Pásztorfiú szörnyű bajáról.

Elmondom százszor, százféleképen,
Hogy imádság a te neved nékem.
Hogy az életem, a halálom,
Egy rólad szőtt gyönyörű álom.

Becézgetlek, úgy panaszolgom
A vágyódásom, a gondolatom,
Hogy a lelkembe lelket adtál,
Mikor szeretni tanítottál.

Vérpiros arccal, felemelkedve,
Úgy várok a te feleletedre,
Úgy könyörög, eseng a lelkem,
Hogy szívedből ölelj meg engem.

Te pedig ügyet se vetve én rám,
Elszállsz előlem hidegen, némán,
Én meg csak várlak, keresgéllek,
Szeretnék még beszélni veled.

S széthull az álmok cifra rongya,
Sírfa borúlok vánkosomra,
Hiszen az álom azért álom,
Hogy megcsaljon és tovaszálljon . . .

Kató József.

Csókok oltára.

Új oltár! Rajt' a csipkeselyem röt.
S őszi napsütésben alkony előtt
— Mint a csókok istenasszonya —
Büszkén, hófehér arccal állasz előttem.
Erna, ma hozzád könyörögni jöttem.

Evoe! Hajad aranyja szőke,
Vérszín szalagja: alkonyatszötte
Diadalmas biborglória
S a csókok koldusként összetörötte,
Erna, ma hozzád könyörögni jöttem.

Hozsánna! Kék szemed tüze éget,
S mint csillogó oltári szentséget,
Félve nézlek, s földre borulok.
Ma minden álom imádsággá szöttem,
Erna, ma hozzád könyörögni jöttem.

Glória! Te csókok oltárképe!
Előtted a szívem véresre tépve
Őszi napsütésben haldoklik.
S büszkén, hófehér arccal állsz előttem,
Erna, ma hozzád utoljára jöttem.

Móricz Károly.

Fagy.

Hóverte, néma ablakomnál
Egy tüzesajku, barna lány
Kopogtatott mosolygó arccal
Egy mámorittas éjszakán.
Hóverte, néma ablakomtól
Egy hűtlen hófehér galamb
Csapongva büszke, csalfa szárnyon
Egyszer csak elszált szótalan.

S a rossz idő még meg se szánja
Szegény szobám kis ablakát.
Lelkem kísértik egyre-másra
Az álmatlan, nagy éjszakák.
Hóverte, néma ablakomban
Elhervad sok virágkehely.
Hóverte, néma ablakomra
A tél halált, fagyot lehel.

Portik Andor.

Kizárólagos a „Kalap királyhoz“

Kolozsvárt, Mátyás király-tér 17. sz.

Legdusabb választék bel- és külföldi férfi és gyermek kalapokban, cylinderekben, sport- és vadászsapkákban. Speciális üzlet! A legolcsóbb határozott árak! — Vásárlásnál egyetemi hallgatóknak öt százalékos árkedvezmény adatik!

Hamuszínű mese.

I.

A Hedda fehér nyoszolyája gyakorta könnytől ázott. Már kis korában különös, vörösresírt szemű lány volt. Sok szidást és durvaságot szenvedett. Kiszakadt a boldog leányságtól és egyedül maradt az emberek között hiába vérző szomorúságával.

Ilyenformán az életről nagyon romlott gondolatai voltak. A meghalásról álmódzott és úgy vélte, hogy a születés nagyon önkényesen és igazságtalanul az emberekre rótt kötelesség.

Az efféle gondolatok egyáltalán nem illettek ugyan egy ilyen törékeny és szőke mesealakhoz, a minő Hedda lehetett, de Hedda tulságosan sok könyvet olvasott. Azonkívül mindig az ablaknál ült. Délutánokon, borongós vagy sápadt fényben fűrésztött estéken. Sokat nézte az emberek külsejét és így nagyon a szomorú lelkükbe látott.

Mindezekből látható, hogy a Hedda története nagyon csöndes, nagyon szürke, nagyon szomorú mese.

II.

Kisértetiesen, sápadtan fénylettek a groteszk, ódon házak. És Hedda mámorosan szívta magába az éjszaka halk illatát. Régen tullejlesztett, szép illúziók körülfogták anélkül, hogy rájuk gondolt volna.

Nézte a zeg-zúgos, árnyékfoltokkal tarkított utcát. A hosszan, szomorúan hold felé meredő kéményeket.

A zeg-zúgos, árnyékfoltokkal tarkított utcán egyszerre, lassan lépdelve egy férfi jött. Gitár lógott az oldalán, utána pedig sötét lebernyeg úszott. Nagyon különös volt az egész ember és mikor Heddát az ablakban észrevette, megállott meglepődötten. Még így, a mindent elmosó, holdas éjszakában is a szeméitől furcsa, megbabonázó tüzek égése látszott és Hedda maga se tudta, mint történhetett, a kezében levő ranunculus éppen a férfi lábai elé hullott.

A férfi lassan, csodálkozva felemelte a virágot és felnézett a lányra.

Hedda pedig rémülten csapta be az ablakot és azon az álmatlan éjszakán fennhangon sírt. Testét lángható vérfolyamok árasztották, a homlokát pedig hideg verejték verte.

III.

A virágok az örök szerelemnek a virágai, az élet pedig csak a szerelemért van, aminthogy a szerelem az életért van.

Olyan szép a szerelem, mint a hajnal ezüst ködében fakadt virág kelyhe. És hatalmasabb a föld valamennyi zsarnokánál.

Örökkévaló a szerelem, mert az a perc amíg tart, több az örökéletnél.

Ha eljön hozzád a szerelem, légy alázatos és csak őt kövesd, mert ő az igazság.

Ha pedig elhagy a szerelem, ne fordítsd utána a szemed, mert nem azért vagy, hogy bánatod legyen.

Ilyen axiomákat mondott éjszakánként csökközben az ifjú.

Hedda megértette a férfit. Nem kérdezett, nem követelt, nem félt, csak szeretett.

A Hedda ablaka magasan volt, de az ifjú karcsú és erőteljes párdúc volt. Minden éjjel találkoztak és a Hedda ajkai véresek voltak a csóktól.

Gyönyörű éjszakák voltak ezek. A senkit se látó szerelem mindent legyőző éjszakái.

Napközben pedig álmódzott Hedda. Megálmodta az éjszakai csodák folytatását.

A szülői szerették Heddát és mint minden szülő, ezért a szeretetért hálát követeltek.

Egy délben, ebéd után, mikor Hedda kiment a szobából, az apja kemény elhatározással mondta:

— Nem tűröm tovább a dolgot. Végre is nagy leány már és olyan vad, mint egy erdei madár. Férjhez fogjuk adni.

— Igen, férjhez fogjuk adni! — felelé az anyja és azontúl a Hedda nappalai rettentően keserű és elviselhetetlen találkozások voltak. Nem birta kiállani a férjelöltje kedveskedéseit és sokszor sirva menekült előle.

Most már az éjszakák is szomorúak, sejtelmesek voltak. Heddát a szeretője hiába vigasztalta, csak sirt, sirt. És hiába mondta, hogy ez kötelesség, a kötelességnek pedig a szerelemhez semmi köze. Hedda már nem értette, nem akarta megérteni a szavát.

IV.

Az ifjú gitárja hiába adott jelt. Az ablak nem nyílt ki. Az egész éj elmúlt, elmúlt a másik, a harmadik, a negyedik éj is.

Layda Jenő

.. cukrászata ..

Kolozsvárt Mátyás király-tér 17.

Legdusabb választék mindenféle cukrászati különlegességekben, saját készítményű mindenféle cukorkákban. Egyetemi hallgatónak vásárlásnál árkedvezmény. Kávéra legjutányosabban lehet előjegyezni.

Az ifjú utoljára is nagyon bosszus lett. Hazament a negyedik reggel, mikor a sápadt homloku virradat megérkezett és szegre akasztotta a gitárját. Végig feküdt az ágyán, lehunyta szemeit és gondolkozott:

A vége egy kicsit különös és bosszantó. Da azt meg kell adni, nagyon szép kaland volt és talán a leghosszabb valamennyi szerelme közt. Talán igen is hosszú volt. Már kezdte megszokni. És nincs az életkedvet jobban bántó dolog, mint a megszokás. Mert velejön tejtestvére, az únalom. Szép, határozottan szép dolog volt. És Hedda igazán szerelemre termett lány. De ostoba, elfogúlt, prüd familiába született és egy kissé talán energiátlan is volt.

Ilyenformán emlékezett szerelmére az ifjú és nemsokára elnyomta az álmot.

Nyugodtan és gondtalanul aludt, mert megértette az élet tragikus vidámságát és nem féltette magát a múlandóságtól.

Azonban valljuk meg, minden igazság nagyon viszonylagos és nagyon a helyzettől függő.

Ami pedig azokat az éjszakai axiomákat illeti, Heddára nézve teljesen hasznavehetetlenné váltak a gyakorlatban.

V.

Hatalmas családi botrány következett.

A férjjelölt ifjú természetesen hallani sem akart arról, hogy a más gyermekének ő legyen az apja.

A Hedda apja pedig ordított és toporzékolt egész napokon át, tépte a haját és becsületének gyilkosára átkot szórt. Az anyja sirt, szivgörcsöket kapott és gyalázta a becsstelen leányt.

Senki sem értette, hogy mi és miképpen történhetett, de a következmény mindenki előtt tisztán állott.

Hedda halottfehéren, szótlánul feküdt ágyában és a meghalás gyönyöreiről álmodozott. Senkihez se tudott szólni. Rettenetes keserőséggel látta maga előtt a valóságot.

A valóság pedig így köszönt rá nemismerőire. Igy, könnyörtelen gyorsasággal, csak rendesen egy kicsit későn.

Hedda halálán volt. Ablakában nagy ranúnculusok, jácintok nyíltak és ő úgy nézett ki fehér ágyán, mint egy letört ezüstszirom virág. Hasonló a többiekhez, melyek elmúlnak a termékenyülés pillanatában.

Halálán volt és nemsokára meg is halt, mert

gyenge és érzékeny teremtés létére nagyon súlyosan hatott rá az élet. Az élet, mely csak a szerelemért van és a melyért van a szerelem.

*

Ez a Hedda meséje.

Az ifjú pedig évek mulva a temetőben járt és valamelyik sírról letépett egy karcsú virágot.

Megszagolta és gomalyukába tűzte, aztán így szólt:

— Ez a kis virág emlékeztet valamire. Valakire a sok közül. Vajjon ki volt és vajjon merre van?

Kass Endre.

Kezek látogatása.

*Mikor jó volna aludni, aludni,
Végén a napnak,
Távoli kezek homlokomra járnak,
Kezek tépnek, kezek simogatnak.*

*Jön köztük rossz kéz, keserű, kegyetlen,
Ki rám jár rontón,
Fojtogat s dermedt balga gyönyörrel,
Vércseként rám csap, átmarkolja csontom.*

*S jön sebhez értő, kínlátott kéz s hull rám
Béke és bánat,
Mint könny a szembe, virág a sirra,
Megérzek kettőt: téged és anyámat.*

*Jaj ez a kezek kísértet járása,
Égetve, oltva,
Homlokom tüzel s didereg s reggelre
Mind csak több redő gyült a homlokomra.*

Bodor Aladár.

Forgácsok.

Élet.

Korrajzok, regények, társadalmi színművek, novellák, cikkek, tárcák, satirák, bohózatok, drámák, vígjátékok, kromok, gúnyiratok, versek mind-mind adnak valami igazat az életből; valami szenzációt az emberi lélekből.

A jó művek mindenünk lelki életével, eltemetett vágyaival többé-kevésbé összezsugoruló szenzációt adnak.

Első erdélyi
polgári

Lovagló kurzus már megnyílt

Bővebb felvilágosítással szolgál a tulajdonos, Schuller András Honvéd-utca 25. Telefon 905.

A rossz művek patalogiai esetek

— Ön a fejét csóválja asszonyom; jobban tenné, ha arra gondolna, hogy ha sokat rázza a fejét, akkor abból a gyönyörű frizurából — mert az — ki talál esni a „hajtáp“.

Névet. Azt gondolja, hogy különösségekben utazom.

Oh nem!

Őszinte vagyok.

S mondhatom, hogy a legnagyobb szenzációt még sem azokban a művekben kaptam.

— Az élet elég szenzáció.

— De csak azoknak, akik hiszik is, hogy az.

? ?

Bécsben. A Práterben. A vurstliban. A főutcától az ötödik vagy hetedik bódé...

— Ott voltam nászúton!

Tehát nem ösmeri.

Bemegyek a mutatványos bódéba. Ajtó jobbra, ajtó balra. Elöttem, mögöttem. Mindeniken ki lehet menni, be lehet jönni. Balra megyek. Újra egy fülke. Mindenfelé ajtó. Tovább megyek. Újabb fülke. Ugyanazok az ajtók. A falakon torzító tükrök. A soványból kövéret csinál a tréfás tükör. És viszont. (Olcsó kura. Tíz fillér.)

A negyven koronás arany láncod olyan, mintha kétszázat érne.

Majd a lábad, majd a kezed hosszú, majd az arcod lesz vigyorgó.

Kis gyermekek, nagy emberek, férfiak, asszonyok, melankolikusok, sangvenikusok: egytől-egyig mosolyognak.

Bosszankodva, vagy kedélyesen, de mosolyognak.

És ajtókat nyitnak, amelyeken ki lehet menni és be lehet jönni.

És mégis újra egy olyan helyen vannak, ahol voltak.

Az egész bódé pedig csak negyven négyszögméter.

Kell-e ennél tökéletesebb copia az életről.

Nem ugy-e?

Kezét csókolom, Asszonyom.

Ne felejtсен szarvasbőr keztyüt huzni éjszakára.

Jó éjt.

A morál és a pletyka.

A kávéházban ülök. Reggeli után vagyok. És érdeklődéssel hallgatom, hogy a kávé felesége, a barna

molett asszony, aki felett az évek, ha „nyomtalanul“ is, de elsuhantak, — milyen keletien virágos és „h“ betűkkel tarkított nyelven kormányozza a takarítók hadát.

Nagy zajjal dörögnek végig kinn a konflisok és szállodai omnibuszok. (Az első kolozsvári omnibusz vállalat kocsii tudvalevően „lassan járj“ elvnek a híve így hát róla csak a jövő számban.)

Két vigéc jön be. A kövérebbik álmos Brassóból jött. A cingárabb jókedvű, friss. Ez bizonyára Tordáról jött vagy Apahidáról — gondoltam — és tényleg, később kisült, hogy Szamosfalván szállott fel a vonatra.

Meg nézték a veszekedő hölgyet.

Aztán vitába kezdtek.

Látszott rajtuk, a módon ahogy vitáztak, hogy egyik *jobban* tudja a dolgot, mint a másik.

Nem tudtak meg egyezni.

Csengettem. Nem szeretek békebiró lenni.

Már béső.

„Pardon uram! Mi nem tudunk megegyezni, hogy ki legyen az a hangos dáma?”

— Báró F.-né?

— Nem. A kávésné.

— De én Ostende-ban karonfogva láttam báró F.-el.

— Hát akkor Ostende-ban báró f.-né. Itt pedig a kávésné.

Punktum!

Először mosolyogni próbáltak, de aztán nagyon elszégyellték magukat...

Sarkon fordultam s ott hagytam őket.

Mintha az ostendei báró F.-nének meg volna tiltva, hogy hasonlítani merjen a kolozsvári kávésnéhez... Vagy megfordítva.

... Mert különben...

Hanem ez már a morál keretébe tartozik, ennek a történetnek ilyen vége lehet, vagy olyan amelyet az olvasó kigondol neki.

Csiky Jenő.

Nagy Jenő fogműtermét Jókai-utca végére helyezte át!

Készít fogakat részletfizetésre is!

Délután.

Színhely: Írók, művészek, színészek, foglalkozás nélküliek stb. stb. kávéháza.

Modern író (Hányavetett előkelőséggel belép. Egy percnyi csönd. Lélegzet visszafojtás. A kávéház tulajdonosa lelkesedve siet a prêmes felöltőt lesegíteni. A pincérek szemüket mereven a padlóra szőgezve kétrét görnyednek, a fizető elájul. Egy szék zavartan följátnlja magát. Leül. Tulvilági hangon a pikolókhöz):

— Feketét, feketét, feketét.

Kezdő írók (elveszve a lilaszinpárás homályban csillogó szemmel utánozni próbálják):

— Feketét, feketét, feketét . . .

Antik író (Rettenetes hosszú bajuszú, elnyűtt ábrázatu úr. A „Sárga Sáfrány“ c. verses kötet írója és kiadó tulajdonosa. Három napja nem evett — megmozdul a sarokban — Feláll. Egy ideig ólálkodik aztán leül a modern író asztalához, állítólag azért, hogy újságot olvasson. Megszólítja):

— Ah! Ön már itt fiatal uramöcsém! Ugy látszik nagyon jókor meg volt az ebéd. Persze, persze . . . Fogadni mernék, hogy négy fogásos volt.

He! He! He!

Úgy-e csirkebecsinált volt az első.

Modern író (tettetett kellemetlenséggel, finom orrhangon): Dehogy Uram! — Bouillont omlett fromageval . . .

Antik író: Igen?! Jó magam is ilyesmivel kezdem az ebédet.

De mi van a folytatással . . .?

Úgy-e bár ludmájpástétom?!

Modern író: Hm! Libamájpástétom?! (A nyálmigrigyek erősen kezdenek dolgozni nála is; fitymálólág) Hát olyan is van a világon? Jegyezze meg kegyed, hogy művelt nyugati csak Chateau briándot eszik ham and aggs-sal . . . (A felindultságtól sétálni kezd. Később mégis leül.)

Antik író (megszégyenülve, úgy tesz, mintha értené; köhög): Valamikor magam is nagy kedvelője voltam a szárnyasoknak . . .

Sajnos azonban, gyomortágulás miatt, ujabban (nyomatékosan) csak feketével szabad táplálkoznom. (Epedve néz az épen abban a minutumban asztalra tett csészére.) Pedig bizisten ki nem állhatom.

Meghalnék, ha még egy csésze kávé meg kellene innom . . .

Van szerencsém a t. közönség becses tudomására hozni, hogy „Szimonidesz és Raduch“ cipész társas cégből kiléptem és külön Egyetem-utca 6. szám alatt a mai kor igényeinek megfelelő cipész üzletet nyitottam, ahol

Raduch Mátyás cég

elegendő egy pár használt cipő beküldése, a közönség szíves pártfogását kérve,

legizlésebb angol, francia valamint Orthopead cipők és különböző csizmákat speciális kivitelben készítek. — Vidéki megrendeléseknél

Raduch Mátyás

::: cipésmester Kolozsvárt

Modern író (pesszimisztikus érzés szállja meg, a halálra gondol): Tessék! Parancsoljon! . . .

Antik író: Hogyan? . . . Hát ön nekem rendelte volna? (Erőszakkal elveszi előle. Meghatottan:) Lássá, ez nem szép volt öntől. Ezt nem érdemeltem meg. Tudja ön azt, meg van ön győződve afelől, hogy másnak a szeme közé önteném?! Önnek, önnek nem! Sőt még azt is megengedem, hogy kifizesse . . .

Modern író (rémülettel): Pincér! Hozza ide gyorsan a Fidibuszt.

Antik író (szürcsölgetve a feketét): Remélem, lesz holnap délután is szerencsém.

Modern író: Aligha. Nagyon el vagyok foglalva. A modern könyvtár megbízása folytán be kell fejeznem egy *háromezer koronás* fordítást. (Feláll, fizet, sietve távozik. Előzőleg letesz az asztalra a pincérnek borralalóul egy hatost, melyet az antik író egy észrevétlen pillanatban pokoli nyugalommal zsebrevág.)

Mágor.

Levelek.

I.

*Oly édesen mosolygott rám a korzón,
Ennyit legszentebb ábrándom se várt;
De ne tegye meg többet, esdve kérem,
Önnek csak játék, énnekem meg árt.*

*Önnek csak játék, holnap már felejtí,
De engem újra bús álmokba hajt; —
Ne tegye többet . . . de azért vasárnap
Megint ott lesz a korzón, úgy-e majd?*

II.

*Egy régi mese jut eszembe,
Valahányszor csak látom Önt;
Egy régi mese, édes emlék,
Örömmel látott drága vendég
Mosolyogva újra rám köszönt.*

*Egy rózsaszínű felhőfoslány
Ez a kis mese, semmi más;
Bübájos szép tavaszi álom,
Lágy dallam csöndes éjszakákon
S egy el nem mondott vallomás.*

III.

*Egy kis fehér virágról szól az ének,
Melyet Ön egyszer régen eldobott.
Szép volt pedig még, csakhogy Ön megunta
S ráfogta, hogy már szintelen, kopott.*

*Elszáradt kis virág, borongó emlék,
Nézem, nézem s el-elgondolkodom:
Nem lesz-e vajjon az én sorsom egykor
Ez eldobott kis virággal rokon?*

Borbély József.

Fiatal óriások arcképcsarnoka.

Papp Jenő, a K. E. A. C. elnöke.

A sors ezúttal ismét egy kiváló szellemóriás fotografiájával ajándékozta meg a nyájas előnem-fizetőt, a birkózás középtehetségű (némelyek súlyúnak mondják) bajnokáival, Papp Jenővel.

Szilágysági vastag koponyájú, ősmagyar erő, valamelyik táltos egyenes leszármazottja.

Kisdéd korából fönmaradt annaleszek szerint öt bölcsőt roppantott össze és három pesztonkát tett nyomorékká ez a most mégis közbecsülésnek örvendő fiatalember.

Továbbá míg el nem került hazulról, az összes macskák angol bajuszt viseltek.

Nevelőnek egy tönkrement mészárosst kellett mellé fogadni, mert a filozoptereket mindjárt az első tanóra alkalmával hideglelés fogta el.

Eredetileg cirkuszi birkózónak készült, azon-

ban váratlanul letörte ambícióját egy közbejött esemény.

Ugyanis, hogy eleget tehessen trikó utáni vágyának, vegyes felvágottat készített testvére bonjának azsurozott harisnyáiból és abból szerkesztett magának zseniális módon egy fess birkózó dreszt.

Midőn a mérkőzésre kihivott és megtámadott bonnak éppen a duplanelsonst akarta beadni, váratlanul megjelent az élet szinpadán Mister Hansl (így hívták a mészáros nevelőt, illetőleg a nevelő mészárosst), aki máskülönben rendkívüli szeretetreméltó ember volt (legalább is a bón szerint); ez egyszer azonban kijött a sodrából és a kiskorú atlétát ott, ahol nem sántul meg (de azért nem a fején), alaposan ellátta jó tanácsokkal. Ugy látszik, ez a jelenet jutott eszébe a mostani országos birkózóverseny alkalmával, midőn harmincegy percnyi küzdelem után váratlanul hirtelen hanyatt fordult.

Bosszúból aztán elhatározta, hogy állatorvos lesz. Későbbben mégis megemberelte magát és medikus lett.

Habár tavaly megnyerte a főiskolai birkózó bajnokságot, birkózni abszolút nem tud, ellenben szónokolni igen kiválóan. Ennek köszönheti atléta elnökké való megválasztását.

Mint katona, a bakáékhoz került, azonban a pionereknél sokkal jobban boldogult volna, pompás hidakat tudott volna csinálni.

Szerelmesnek nagyon szerelmes, csakhogy egyelőre nem tudja kife.

Annyi bizonyos, hogy jó apa és ideális papucs-
hős lesz belőle, feltéve, ha valaki megkéri.

Vajjon akad-e vállalkozó?

Fotografus.

KRÓNIKA.

írja: Szilaj.

*Megérkezett a tél,
A fagy, a hó, a dér,
Tavasz lesz maholnap,
Kikelet, legalább
Holdképű, nyakigláb
Költők így dalolnak.*

*Lesz sok finom úri,
Előkelő muri,
Bálok, teák zsurja;
Vidám lesz december,
Mulathat az ember,
Egy kroncsit leszúrva.*

Csaphatja a szelet,
Aki szívből szeret
Vigan most hétszámra,
Bezzeg majd nem örül,
Úgy elseje körül,
Ha jön egy zsák számla.

Én is kitombolám
Magam egy tombolán,
Az új Menza-estén,
De szümön bú zsongát,
Mert a fáin sonkát
Más nyerte el — nem én.

Mérgemben ott tehát
Megittam öt teát
S kurizálni kezdtem
— Mások is így tőnek —
Egy bájos szép nőnek,
Ez volt az én vesztem.

Nincs nyugtom azóta,
Szivem csupa nóta,
Keringőkkel tele;
Most még csak azt várom,
Hogy fönn a bazáron
Találkozzam vele.

De ha nem lesz pénzem,
Nem megyek el mégsem,
Felakaszlom magam
Sürgönykaróvégre,
Vagy kimék a jégre
És kitöröm — nyakam.

Egy Gólya levelei.

XIV. levél.

November 30.

Most már új életet kezdek, meguntam a sok mulatozást s bizony sokat is tapasztaltam. A kollégák csak akkor beszélnek az emberrel, amikor pénze van; máskor nem is ismernek reá. Elhatároztam, hogy ezután kizárólag a tudománynak élek, s csak mivel egy kis szórakozásra is szükségem van, járok tánciskolába. Ott megismerkedtem egy leánnyal, de olyan szép, amilyen nálunk az egész megyében nincsen. Mindig vele táncolok és óra után hazakisérem, mert már egyszer ebédtem is nálok s vacsorára is meghívtak.

Különben egész nap tanulok; nagyon nehéz a római jog. Egy pár nap mulva kollokválók.

Kézcsók.

XV. levél. (Express.)

December 9.

Zsivió!!! Kész vagyok!!! Kollokváltam, ez a beszéd!
Itt az eredmény:

Római jogból: Szorgalmas, a kollokválók közt ült.
Európai jogtört.: Szorgalmas.

Magyar alkotm. és jogtört.: A kollokválók sorában volt.

Római család- és örökösödési jogból: 1.

Törvényszéki orvostanból: Kitünő, szorgalmas.

Ime, ez aztán a munka, apám büszke lehet a fiára. Ilyen bizonyítványom még nem volt soha. Tiszta kitünő ez, higgyék el.

Holnap vonatra ülök, várjanak az állomásnál. Mamát kérem, hogy vacsorára jó csirkepaprikást és füstölt kolbászt készítsen, azt hiszem, megérdemlem.

Viszontlátásig.

Kézcsók.

Kongresszusi apróságok.

A fényesen sikerült (?) kongresszusi bálon gólyahévvvel táncolt Pivny Aladár, a pestiek egyik kiküldöttje.

— Te Ali — szólította meg egy kolozsvári delegált — úgy látszik, a te diákpolitikusi és táncbeli képességeid is fordított arányban állanak egymással.

— Nem vagyok én rossz táncos!

— Sőt! De annál rosszabb diákpolitikus.

* * *

Az egyik hangulatosabb kongresszusi estén Block technikus kabarett-konferenciának ajánlkozott fel.

— A kabarett, uraim — kezdte Block szerepét — olyan valami, amelyen mindenki torzszüleményeivel hozakodik elő.

— Nem egy családi kabarett következtében boldogítasz te is Blockocskám, minket — kérdezte egy szellemes közbeszóló.

* * *

Szerkesztőségünk egyik illusztris tagjának a kongresszusi polemiák miatt sajtópert akasztottak a nyakába.

— Ne búsulj, örezsem — vigasztalta egyik kevésbé illusztris szerkesztőnk — ha elítélnék, lefizetjük mutyiba, jó papáink közös kontójára valahogy.

— Nos, ha lezárnak, leülik a papák mutyiba? — kérdezte a delikvens.

* * *

Az egyik kongresszusi banketten Benedek Laci javában toasztírozott; citált Pliniustól, Liviustól, Quintiliánustól, szóval feltámasztotta az összes klasszikusokat.

— Mennyi barátja is van ennek a Lacinak — sohajtott fel az egyik elmélázott delegált.

... mint Szabó Dénes méltóságos úr is bölcsen megjegyezte — folytatja toasztját Benedek.

— Valóban sok barátja van — jegyezte meg szokott szeretetreméltóságával Szabó Dénes.

* * *

Fontoskodó arccal tárgyalt három más-más városból küldött delegált. A fontoskodás abban is nyilvánul, hogy kettő közülök idegen nyelven pertraktált.

— Most látom csak, hogy milyen jól értek franciául — jegyezte meg a harmadik — remélem nem angolul beszéltek.

* * *

Lapunk egyik szerkesztőjét meginterjúvolta a *-i „Jogász Élet“ szerkesztője.

— Bizony nekünk mindössze ötven előfizetők van — panaszkolta a meginterjúvult.

— Oh, ti boldogok! — volt a válasz. — Nekünk az első évben még olvasónk is csak egy volt.

Emlékkönyvükben t. i. az első évből a következő pár sor olvasható:

Éljen az ifjúság és az olvasó közönség!

x. y.
szerkesztő.

Köszönöm,

Nagy János.
olvasó-közönség.
(P. L. G. A.)

Diákkongresszus Kolozsváron.

Csak a napokban zajlott le az egyetemi és főiskolai ifjúságnak ez évi, Kolozsvárt tartott országos kongresszusa. Tizenkilencedszer gyűlt össze ez alkalommal az Országos Diákság ügyeinek megbeszélése s érdekeinek megvédése céljából. A mult kongresszusok nem egyikét — sajnos — a heves, mondhatni elfajult viták és következményei jelezték, most azonban hiába lestek hasonlókra még a szenzációkra vágyók is: az ifjúság tudatában volt reputációjának s hogy annál nagyobb erkölcsi nyomatókat adjon összejövételének, meg is őrizte mindvégig higgadságát. Érdeme ez minden esetre első sorban a kiküldött ifjúsági vezetőknek, de az a kongresszust előkészítő szorosabb bizottságnak is, mely fáradságot és anyagi áldozatot nem kimélve gyűrte le az előkészítés nehéz munkája közben a nagyközönség rideg közönyét, vagy talán még rosszakaratu nemtörődömségét is.

A vendég főiskolai és egyetemi kiküldöttek m. hó 26-án este az 5 órás gyorsvonattal érkeztek Kolozsvárra. A pályaudvaron az előkészítő bizottság nevében Lévay elnök üdvözölte az érkezőket, kinek lelkes „Isten hozottjéért“ Patoh Sándor (Debrecen) mondott köszönetet. A pályaudvartól hosszú kocsisor hozta az érkezőket, az Egyetemi Kör elé, mely ez alkalomra fényesen ki volt díszítve és világítva s melynek kapujában

2—300 egyetemi ifjú élén Pálffy elnök üdvözölte mint házi gazda a vendégeket. Szavaira Tóth László a budapesti Egyetemi Kör elnöke válaszolt. Örömmel jöttek — mondá — Kolozsvár városába együtt ünnepelni és munkálkodni az egész ifjúsággal, mert meg voltak győződve arról, hogy a tudományok e klasszikus földén nyílt szivekre és igaz magyar vendégszeretetre fognak találni. Este a szokásos ismerkedési estélyre gyűlt össze az ifjúság, mely barátságos hangulat és ennek több toasztban való megnyilvánulása közepett az éjszakai órákba nyult be.

A vall. és közoktatásügyi miniszter képviselője Dr. Gopcsa László a hajnali órákban érkezett Kolozsvárra. A pályaudvaron őt is az ifjúság küldöttsége várta, melynek nevében Pálffy elnök üdvözölte a miniszter képviselőjét. Szavaiban tolmácsolta az ifjúságnak afeletti örömét, hogy a miniszter ép őt, az ifjúság közismert és tisztelt barátját bizta meg képviselővel, egyszersmind kifejezésre juttatván ama közóhajt is, hogy bárha az ő megjelenése fordulópontot képezne a kongresszusok rég óta vajudó illetékességi történetében. Szavaira Gopcsa min. tanácsos röviden válaszolt.

A kongresszus ünnepélyes megnyitása 27-én d. e. 10 órakor volt az Egyetem aulájában. E gyűlésen Lévay József üdvözölte a megjelenteket, a kormány, egyetemi és városi tanács és az egyházak képviselőit s annak a reményének adva kifejezést, hogy a kongresszus a béke jegyében fog lezajlani, azt megnyitotta. A kongresszuson elsőnek dr. Gopcsa miniszteri biztos emelkedett szólásra. Mindenekelőtt tolmácsolta a miniszter üdvözlését és jó kívánságait, aztán intve az ifjúságot tulajdonképeni hivatására a maga részéről is sikert kívánt a kongresszus működéséhez. (Megtisztelő szereplésével különben lapunk külön cikkben foglalkozik.)

Az egyetemi tanács üdvözlését és jókívánságait Dr. Szádeczy Lajos rektor tolmácsolta. Nem kell külön jellemeznünk azt a barátságos s egyszersmind lelkes hangot, mely beszéde minden szavából kiértett nem üdvözlő szavai lebilincselő voltát, hiszen ilyennek ismeri őt minden kolozsvári ember, hanem elég lesz csak annyit feljegyeznünk róla, hogy beszédét az őt eddig csak tudományos munkálkodásáról ismerő vendégeink sorából is nem egyszer a felhangzó tapsviharszakította félbe. Utána Szvacsina Géza polgármester üdvözölte a kongresszust. Megható volt a kedves hang, az őszinte tartalom, mely az ifjúság e rég óta ismert és tisztelt, mondhatni apostolának ajkáról hangzott el s a hálát és hatást dokumentáló tetszés és köszönet az ifjúság részéről számára sem maradt el. A róm. kath. egyház üdvözlését Pál István, a reformátusét Nagy Károly, az unitáriusét Csifó Salamon tolmácsolta, míg a vidéki főiskolák üdvözlését Antal Pál, a budepestiekét

pedig Tóth László adta át. Az üdvözetek elhangzása után a kongresszus menetét megállapítandó zárt ülésre gyűltek össze a kiküldöttek.

Délben a városi tanács adott diszbankettet a vendégek tiszteletére. Ezen az első pohárköszöntőt Szvacsina polgármester mondta a királyra; köszöntőt mondtak még dr. Szádeczky rektor Zichy miniszterre, illetve képviselőjére, Lévay jh. dr. Szádeczkyre, Pálffy jh. a vendégre, Moór jh. a védnökökre, Lele (Nagyvárad) Szvacsina polgármesterre, Fejérváry (Budapest) Pálffy és Lévay elnökökre, a béke megteremtőire stb. Megjegyezni kívánjuk e helyen is azt, hogy Kolozsvár város vendégszeretét Szvacsina polgármester ez alkalommal is olyan élénken dokumentálta, hogy úgy a helyi, valamint a vendég ifjúság nem győzte háláját és köszönetét nyilvánítani.

Este ez nap diszelőadás volt a vendégek tiszteletére a Nemzeti Színházban, melyet zsufolt ház nézett végig.

A kongresszus érdemleges tárgyalásait 28-án kezdte meg Antal Pál (Eperjes) elnöklése mellett. A tárgysorozat első pontját a szétszakadt Diákszövetség egyesítése mikéntjének megvitatása képezte. Az Előkészítő bizottság két elnöke erre vonatkozólag egy ideiglenes kompromisszumot készített is, melyet Lévay József terjesztett elő. Pártolólág szólaltak fel mellette, némi módosítást ajánlva Moór, Tere, Hegyi (Kolozsvár), Lele (Nagyvárad), Patóh (Debrecen), ellene pedig Koleszár, (Kolozsvár) kinek kemény agresszióra támaszkodó, sőt némileg kihívó támadását lelkes, részletesen cáfoló beszédében Pálffy László verte sikeresen, általános helyeslés közben vissza.

A gyűlés elfogadta ezekután a némi kikötések mellett a fuziót, illetve a Modszba való belépést célzó kompromisszumot azzal az utasítással, hogy a következő kongresszus bárhol is tartassék meg, első pontjává az alapszabályok tárgyalását tegye. Ezen határozat alapján (a kompromisszum egyes kikötéseiben eléggé biztosítva lévén a vidéknek Budapesttel való teljes egyenjogúsága) az összes jelenlevő főiskolák beléptek a Modszbe. Hasonló értelemben irtak a kecskeméti jog- és selmebányai bányász- és erdészakadémia is.

A következő programszám Idrányi Béla (Sáropatak) előadása volt. Idrányi előadásában a jogi szak-

oktatás reformját sürgette hangsulyozván szükségességét nemcsak a kötelező óralátogatásnak és kolloquiumoknak, hanem az államtudományi vizsgák megszorításának is. A kongresszus ily irányban irt fel a miniszterhez.

A délután folyamán (elnök Idrányi Béla) az első előadás a Herbály Gyuláé (Debrecen) volt. Herbály a harmadik egyetem kérdésével foglalkozott a szinmagyar vidéken levő Debrecennek óhajtván azt. Utána Bary Zoltán (Nagyvárad) tartott előadást a Székelyféle javaslatról, melynek konkluziója értelmében a kongresszus a javaslat visszaható erejének a joghallgatókra való ki ne terjesztése érdekében felirt a miniszterhez. A következő előadó Zoltán Sándor (Kolozsvár) a főiskolai ifjúság szociális kötelességeiről értekezett; előadásában a szociológiai tanszék felállítását sürgette. A kongresszus rövid vita után ezen indítványt is felirat alakjában felterjesztendőnek véleményezte s a felterjesztéssel a szövetségi tanácsot bizta meg.

A késő délutáni órákat a K. E. A. C. országos birkozóversenye foglalta le, melynek eredményeiről sport rovatunkban számolunk be. Este 9 órakor a szokásos Kossuth lakoma volt a New-York emeleti éttermében, melyen a vándorserleget Pécs küldötte (Ábrányi Lajos) adta át a kolozsvári ifjúság megbízottjának Pálffy Lászlónak, az Egyetemi Kör elnökének. Pálffy lelkes és tartalmas beszédben hangsulyozta a pillanat jelentőségét s tette le a szokásos fogadalmat, melyet utána az összes kiküldöttek megismételtek. Ez alkalomból közöljük a teljes jogú delegáltak névsorát is.

Budapestről: Pivny Aladár (Müegyetem), Zsembery István (E. K. E.), Hindy Zoltán (E. L.), Tóth László (E. K.), Fritz János (O. S. E.), Vigyázó dr. (E. T. E.), Rátz Vilmos (B. E. A. C.), Joanovics Emil (E. D. A.), Kirchner Gyula (E. É.), Kirner Vilmos (vk.), Bagyó János (B. E.), Boros Lajos (Á. O. E.).

Debrecenből: Patóh Sándor (J. E.), Herbály Gyula (B. E.), Kiss László (T. E.).

Eperjesről: Antal Pál (J. E.)

Kolozsvár: Lévay József (O. E.), Moór Gyula (J. E.), Pálffy László (E. K.), Tere Géza (T. E.), Peille Ernő (K. A. E.), Hegyi András (R. T. E.), Zoltán Sándor (U. T. E.), Nyárádi Gy. (G. E.).

Máramarossziget: Márkus Pál (J. E.).

Nagyvárad: Lele István (J. E.).

Telefon 895. szám.	Német Francia Angol	URAK, HÖLGYEK ÉS NAGYOBB GYERMEKEK RÉSZERE BERLITZ NYELVISKOLA DEÁK FERENC U. 38.	Magyar Román Olasz	Telefon 895. szám.
--------------------------	---------------------------	--	--------------------------	--------------------------

Pécs: Abrányi Lajos (J. E.).

Sárospatak: Idrányi Béla (J. E.).

A vendégek száma fentiekén kívül meghaladta a 25-öt. Ezek fogadalmá után újból Pálffy emelkedett szólásra, hogy felköszöntse a megjelent egyetemi tanárokat s főleg dr. Szádeczky rektort, a kolozsvári diákélet újjáteremtőjét. Az elhangzott beszédre dr. Szádeczky válaszolt, az ifjúságra emelvén poharát. Nagyon hatásos volt dr. Makara, de főleg dr. Kossutányi felköszöntője.

A kongresszus második, illetve harmadik napján Pálffy László (Kolozsvár) elnökölt. E gyűlésen napirend előtt a kongresszus örömmel vette tudomásul a nagyváradiak meghívását zászlószentelési ünnepükre s elhatározta, hogy érdekében országos gyűjtést indít.

A tárgysorozat első pontja Silber Ignác (Kolozsvár) előadása volt a sorompó mozgalomról. Silber ez ügyben az újjászervezés szükséges és elkerülhetetlen voltát hangsúlyozta, s vállvetett munkára hívta fel az ifjúságot. Határozati javaslatát, mely az újjászervezés módzatait teszi a főiskolai ifjúság vezetőinek kötelességévé, a gyűlés lelkesedéssel tette magáévá.

Érdekes és kellemes előadás volt az Antal Pálé (Eperjes) a főiskolai sportról, úgyszintén a Héjj Józsefé (Budapest), ki Az agrikulturn főiskolák és a mezőgazdasági szociálpolitika címen értekezett. Ruttkay-Nedeczky Béla (Eperjes) a modernebb irányú diákmozgalmakról tartott sikerült előadást, míg Mózes Károly (Kolozsvár) a gyógyszerészekre nézve az érettségi kötelezővé való tétele érdekében terjesztett be határozati javaslatot. A kongresszus ilyen irányban írt fel a miniszterhez.

Ezek után a kongresszus bő és tartalmas tárgysorozata kimerülvén, a kongresszus ünnepélyes berekesztése következett. Elnök lelkes szavakban fejezte ki köszönetét a miniszterek, városi és egyetemi tanácscsal szemben a kongresszuson való élénk részvételükért, összegezte a kongresszus végeredményét, rámutatván nem egy frappáns megnyilatkozására a kongresszusok létjogosultságának, s határozottan útasítván vissza a vádakát, melyek a diákmozgalmat minduntalan érik. A vendégek nevében Lele István (Nagyvárad) mondott köszönetet a vendéglátásért. Az egyetemi tanács nevében dr. Szádeczky rektor, a kormány nevében dr. Gopcsa mondott ünnepélyes záróbeszédet. Mindketten szíves szavakban gratuláltak privátim is az E. B. két elnöké-

nek, kiknek fáradságot és áldozatot nem kimélő munkálkodásához a kongresszus sikeres lezajlása fűződik. Pálffy elnök a kongresszust ezek után Gopcsa és Szádeczky éltetésével zárta be.

A délután folyamán a vendég-főiskolák megkoszorúzták a Mátyás-szobrot, este pedig kongresszusi bál volt. Az előbbinél Patóh Sándor (Debrecen) volt a szónok, az utóbbiról lapunk humoros részében számolunk be.

* * *

A kongresszus eseményeihez magunk részéről kommentárt fűzni nem akarunk, de nem zárhatjuk le tudósításunkat annak az ember nevének tiszteletteljes említése nélkül, ki nemcsak, hogy e kongresszus megtartását lehetővé tette, hanem aki derekasabban kivette részét abból, még a leglelkesebb rendezőnél is. És ez az ember, ki egymaga akarta pótolni egy város részvétlenségét, dr. Szádeczky Lajos volt. Ez alkalomból is hátaltel tisztelettel hajtunk fejet előtte!

Tentamen.

SZINHÁZ.

A „Balga szüz“.

Hangulatos, vegyes hatásaiban is imponáló élvezetben volt részünk a „Balga szüz“ bemutatóján. Nagyot akaró merészséggel sok mindent rákiabálhatunk Bataillere; azt hogy szem elől téveszti a művészetet s csak színpadi hatást hajszol, hogy alakjai irreálisok, lehetetlenek s hogy a velük eljátszatott cselekmény merő képtelenség. És még is miért jutnak mindezek csak az előadás után, később eszünkbe? Azért mert érveit — míg halljuk — nem jut eszünkbe kételkedni s alakjait bár hogy is konstruálta meg, — míg látjuk — valóknak, élőknek tudjuk s azt a valóságot, hogy nem a házasság szentesíti a szerelmet, hanem a szerelem a házasságot, oly meggyőzően, színtiszta filozófiával teszi igazsággá, hogy mindnyájan elhisszük. Ebben áll Bataille művészete. Egy célt, egy igazságot tűz maga elé, amit el akar érni, be akar és be tud bizonyítani. Bataille egy modern irányzatú, tiszta, élet-erős filozófája, hangulatos darabot írt, melynek látása, olvasása őszinte viszhangot kelt lelkünkben.

ELSŐ ERDÉLYI BILLIÁRD-GYÁR DÁVID F.-UTCA 3.

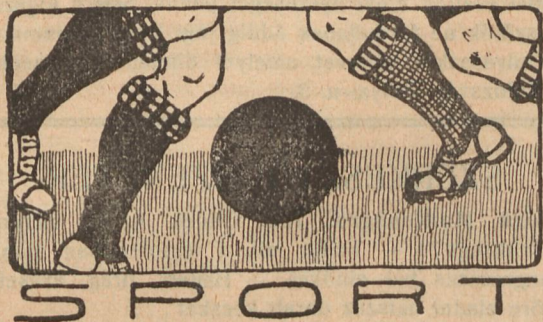
ARANY ÉREMMEL KITÜNTETVE!

Új és használt billiárdokat állandóan raktáron tartok, csere és részletfizetéses üzletet kötök. Szakmába vágó munkákat vállalok, 3 napos jégtartályos jégsekreányeket állandóan raktáron tartok. Vidékre billiárd szerelőt küldök. Kizárólag hazai gyártmány. Szíves pártfogást kér Styaszny József.

Az előadás a legjobbak közül való volt s Hettyey Aranka és Poór Lili alakítása nem mindennapi, mondhatnók szokatlan sikert váltott ki s ragadta méltó bámulatra a közönséget s míg Hettyey realis alakításaihoz szokva vagyunk, tehetségeit ösmerjük, addig Poór Lili Balga szüze meglep s méltán csodáljuk meg. Nem mondhatjuk ezt a többi szereplőről, kik mindnyájan hagytak kívánni valót játéukban. Rendezés, scenirozás izléses volt.

A „Kolozsvári Egyetemi Athletikai Club“ országos birkozó versenye.

A Kolozsvártt lefolyt kongresszus egyik kiemelkedő pontja volt a KEAC. rendezésében lefolyt birkozó verseny, hol az összesereglett ifjúság képviselői nemes küzdelemben mérték össze erejüket.

A nevezések kitünően sikerültek és a versenyzők közt láthattuk a főiskolai birkozók legjavát. Részt vett a versenyen Varga Béla, ki nem régen szerzett dicsőséget a magyar névnek külföldön, megnyerve Bécsben a világbajnokságot és Berlinben Berlin város bajnokságát. Természetesen győzelme itt sem volt kétséges és a KEAC. meglehet elégedve, hogy kiváló birkozóját, Papp Jenőt csak 32 perc alatt tudta 2 vállra fektetni.

Előd József volt a nehézsúly győztese. Régi rontinírozott versenyző, ki középsúlyban már volt országos bajnok. Főlénnyel győzött gr. Lázár Tibor fölött, kinek azonban mégis szép jövőt jósolunk, mert oly birkozónak, mint Előd, nem kis munka oly hosszasan ellent állani. Érdekes volt e csoportban Rácz Vilmos sprintbajnoknak és gr. Lázár mérkőzése, mely előbbi viszszalépésével végződött.

Könnyűsúlyban óriási küzdelmet vívtak Orosz Miklós és Csillag Miklós. 45 percnyi meddő küzdelem után a jury Csillagot jelentette ki győztesnek, mire

Orosz formahiba miatt óvást jelentett be. Az ügy tehát a szövetség elé került. Mint értesültünk, a szövetség Csillag győzelmét helybenhagyva, Orosz óvását elutasította.

Nagyszámú nevező volt a pehelysúlyban, hol Barabás Jenő volt a győztes. Szívósan küzdött e csoportban Samuely Jenő, kit azonban balszerencse üldözött.

A versenyt nagyszámú főiskolai ifjúság és előkelő sportközönség nézte végig.

Megjelent a versenyen Dr. Gopcsa László min. képviselő is, ki a díjakat szép beszéd kíséretében osztotta ki a győzteseknek. Ott láttuk Szadeczky Lajos rectort, Dr. Szabó Dénes KEAC. elnök és Dr. Fabiny Rudolf egyet. tanárokat, kik élvezettel szemlélték a nemes küzdelmeket.

Részletes eredmény:

Pehelysúly. 1. Barabás Jenő (Bpesti Tud. Egyetem) nyerte a kongresszusi bizottság tiszteletdíját. 2. Humor József (Beac). 3. Gaal Alajos (Keac). 4. Samuely Jenő (Keac).

Könnyű súly. 1. Csillag Miklós (Bpesti Tud. Egyetem) nyerte a „Hölgyek díja“-t. 2. Orosz Miklós (Bpesti tud. Egyetem). 3. Kossuth Ferenc (Keac).

Közép súly. 1. Varga Béla (Bpesti Tud. Egyetem) nyerte az „Egyetemi Kör“ díját. 2. Papp Jenő (Keac). 3. Czeglédy Manó.

Nehéz súly. 1. Előd József (Bpesti Tud. Egyetem) nyerte a Keac. díját. 2. Gr. Lázár Tibor (Keac). 3. Rácz Vilmos (Beac).

EGYLETI ÉLET.

Az ősz elmúlt. A falevelek rég lehulltak. Az ősz helyét elfoglalta a tél, a fa levelét a hó, a zuzmara. Az ősz hervadása meghatotta az ifjúság lelkét és dalaiba mélabús hangokat dobott. A tél pusztasága és néma; még a mélabús hangokat is elhallgattatta. Az ifjak nagyrésze bevonul, meghuzódik meleg szobája asztala mellé és csendesebb, szerényebb foglalkozással tölti el a tél beálltával a múltó év napjait. Egyik vizsgázni, másik kollokválni akar, hogy annál jobb kedvvel mehessen haza, a szülői házhoz; hogy elmondhassa, hogy nem hiába töltött sok vig, barátságos napot a tudományok városában.

Telefon **Naponta friss teavaj!** Telefon
955. sz. **955. sz.**

SZOLCSÁNYI ERNŐ fűszer- és csemege-üzletében
Kolozsvárt, Monostori-ut 33. szám alatt!

Finom bonbonok, csemegék, hideg felvágottak, asztali- és pecsenye-borok a legjutányosabb árakban kaphatók! SZILÁGYI ELEONORA-féle likörök és rumok nagy választékban kaphatók!

De a tél beállta, az év vége nemcsak a külvi-
légra hoz rövid ideit csendet, hanem kiürítvén az ifjú-
sági egyletek máskor zajos, ifjú kedélytől visszhangzó
termei, egy kis szunyadás, egy kis álmot nehezül reá-
jok. A más-más irányu, célú körök felmondják a szol-
gálatot; nincs ki üléseiket végig hallgassa, nincs ki
próbáikon megjelenjen, nincs ki a kiürült olvasó, ját-
szó termék ritka csendjét megzavarja. Az év végére
rendre kihall minden élet, hogy az új év annál nagyobb
hévvel, dübörgéssel és annál több reménnyel köszönt-
sön be egy hideg, fagyos, téli reggelen.

HIREK.

Molnár Viktor közoktatásügyi államtitkár az Uránia
Színház ünnepélyes felavatására szombaton, folyó hó
10-én városunkba érkezik, mely alkalommal az Egye-
temi Kör ifjúsága is ünnepélyes fogadtatásban részesíti.

Közyűlés. Az Egyetemi Kör f. hó 14-én, szer-
dán, rendkívüli közgyűlést tart a Kör nagytermében
estve 6 órakor, melyre a tagokat tisztelettel hívja meg
ezúton is az elnökség s kéri teljes számban való meg-
jelenésüket. Tárgysorozat: 1. Elnöki megnyitó. 2. Fő-
titkári jelentés a kör félévi működéséről. 3. Tisztvi-
selők jelentése. 4. A megüresedett állások (II. alelnök,
alkönyvtáros. egy válssztmányi tagság betöltése. 5.
indítványok, interpellációk.

Hír az új Dalegyletből. Az Egyetemi Kör Dal-
egylete tekintve azt, hogy tagjainak legnagyobb része
e félév végén tanulmányaival van elfoglalva s hogy a
vidéki hallgatók távozásával munkájában akadályozva
volna, elhatározta, hogy rendszeres működését csak a
jövő félév első napjain kezdi meg.

Ifjúsági összejövetel. Hogy az idén új, pezsgő
ifjúsági élet vette kezdetét az Egyetemi körben, annak
tekintélyes bizonyítéka már az a mindenesetre nem
jelentéktelen eset, hogy a körnek legutóbbi, dec. havi
társas összejövetelén igazán ritka nagy számban jelent
még az ifjúság. A vacsora ideje alatt és után a kör
zenekarának tagjai mulattatták barátait, akiknek ez
összejövetelben erkölcsileg is hasznuk volt, mert érezték
annak a nagy igazságnak a melegét, mely azt mondja,
hogy a barátság egyesít.

Meghívó. A kolozsvári m. kir. gazdasági akadémia
ifjúsága 1910 dec. hó 10-én Bánffyhunyon a „Tigris
szálló“ nagytermében, felerészben Bánffyhunyon léte-

sitendő kórház javára, felerészben pedig az akadémiai
ifjúság zászló-alapja javára, másorral egybekötött agrár-
estélyt rendez.

Jogi vizsgák letétele. Ilyen címen a napokban hagyta el
a sajtót Kolozsvárt egy hasznos és tartalmas könyv, mely
részletesen ismerteti a jogi vizsgák letétele körül felmerülő
összes kérdéseket. Az egyes szigorlati tárgyakat külön-külön
részletesen tárgyalva kiemeli az anyag leglényegesebb részeit,
reámutat, mire helyeznek a kérdező tanárok különös súlyt,
ismerteti a kérdező tanárok kérdezési módját és a készülés
leghelyesebb módját, melynek követése mellett 6 hét alatt
lehető egy-egy szigorlat, ami a Székely-féle javaslatra
tekintettel esetleg 2 évi nyereséget jelent. Sem a jogszigorlók,
sem a szülők ne forduljanak addig jogi szemináriumhoz, mig
el nem olvassák e könyvet, amelyet díjmentesen megküld dr.
Dobó Kolozsvár, Bolyai-u. 3.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

Nikita Montenegro. Hm. Önnek ügyes bárendezőre
volna szüksége?! — Tudja mit, a legforróbban ajánljuk az
idei kongresszus bál elnökét. — Hanem, öreg, ez esetben jó
lesz előre eladni hatszáz darab kecskét. . .

Sóhajtás. „Hát ki az a „Te“? Tárd fel e nevet!

Csak merengéseim gyermeke . . .
Az ábránd pedig terhes bár lehet,
De szülni nem fog sohase?!“

Hát látja ilyen verset még se szült még Nubia párduca.

Fáradt délutánok. Sokkal jobb lenne reggeli előtt irna,
nem lenne olyan fáradt.

Téli rege. Rövidebbet kérünk, nekük nagyon hosszú.
Próbálja beküldeni az Új Időkhöz, vagy a Vasárnapi Ujságba.

U . . . -dal. Szeretnénk egy nem szerelmes verset olvasni.
Különbben is ön mint „öreg ember“ — nem szégyel mindig
szerelmes verseket írni.

V . . . a. Soraidal örömet szerezteél, amint időm enged,
lélvélben majd többet. Kézcsók.

Kolozsvári tájékoztató.

Dec. 10. Este 8 órakor a Karácsonyi Bazár utolsó estéje.
Cabaret, közvacsora, utána tánc.

Dec. 10. Este 8 órakor a Kolozsvári Zenetársaság hang-
versenye a vármegyeház dísztermében.

Dec. 10. Este 8 órakor a Kolozsvári Uránia Színház új
épületének ünnepélyes megnyitása.

Dec. 11. Délután 3 órakor ismeretterjesztő előadás a vá-
rosháza nagytermében. Előad: dr. Ruzicska Béla: «A vegytan
köréből!»

Dec. 11. Délután 3 órakor a Kolozsvári Athletikai Club
házi torna és vívó versenye az unitárius kollégium tornater-
mében.

Dec. 12. Este 7 órakor Molnár Ferenc „Testőr“-jének
bemutató előadása a Nemzeti Színházban.

Fenyő Herman

Ekszerész és kinaezüst áru gyári raktára.
Kolozsvár, Mátyás király-tér 9.

Nász- és alkalmi ajándékoknak legolcsóbb be-
vásárlási forrása. — Kinaezüst árukból ár-
jegyzék kívánatra ingyen. — Egyetemi ifjúság
5% árengedményben részesül.

Múzeumok, Tárak.

Állattár. (Múzeum-kert.) Átköltözés miatt rendezés alatt áll; nem tekinthető meg.

Ásványtár. (Központi egyetem.) A nagyközönség számára nyitva: minden vásár- és ünnepnapon d. e. 10—12 óráig.

Egyetemi könyvtár olvasó terme (Mikó-u. 2. sz.) Nyitva az egyetemi év alatti köznapokon d. e. 8—1-ig és d. u. 3—8-ig.

E. K. E. néprajzi múzeuma (Óvár, Mátyás király szülőháza) minden d. e. nyitva. Megtekinthető kedden, szerdán, pénteken, szombaton 1 K, vasárnap 50 f. belépő-díj mellett. Hétfő és csütörtökön a belépés díjtalan.

Érem- és régiségtár. (Központi egyetem.) Hetenként háromszor: vasárnap, kedden és csütörtökön d. e. 9—1 óráig díjtalanul, a többi napokon személyenként 50 f.-ért tekinthető meg. Család-jegy 5 személyre 1 K. Útmutató 40 f. Az egyház-régészeti, néprajzi, ipartörténeti, népvándorlási csoportok csak szakembereknek állanak rendelkezésre.

M. Kir. I. Ferencz József Iparmúzeum. (Malom-utca 3. sz.) Nyitva vasárnap d. e. 9—10 óráig, d. u. 3—5 óráig és csütörtökön d. e. 9—12 óráig és d. u. 3—5 óráig.

Növénytár és botanikus múzeum. (Múzeum-kert.) Vasár- és ünnepnapok délutánai és nagy ünnepnapok kivételével naponként látható a világos órákban.

Színházak, Mulatóhelyek.

Országos Nemzeti Színház. (Hunyadi-tér.) Előadások kezdete minden este 7 órakor. Vasár- és ünnepnapokon a délutáni előadások kezdete d. u. 3 órakor.

Uránia mozgófénykép-színház. (Wesselényi Miklós-utca 5.) Előadások kezdete este 6 órakor. Vasár- és ünnepnapokon d. u. 3 órakor.

Apolló mozgófénykép-színház. (Mátyás király-tér.) Előadások kezdete minden este 7 órakor. Vasár- és ünnepnapokon d. u. 3 órakor.

December 20-án jelenik meg az Új Egyetem 6. száma.

REISMANN SÁNDOR hyg. borbély és fodrászterme
Kolozsvár, Wesselényi Miklós-utca 12 sz. alatt.

Egyetemi hallgatók b. figyelmét van szerencsém felhívni **hygenikus borbély- és fodrász-üzletemre** (Wesselényi-u. 13), ahol igen kedvezményes bérletfüzetek állanak rendelkezésükre. Pontos, gyors és figyelmes kiszolgálás.

Hirdetéseket jutányosan vesz föl az „Új Egyetem“ kiadóhivatala.

Van szerencsénk a nagyérd. közönség becses tudomására hozni, hogy 42 év óta fennálló üzletünket a mai kornak megfelelően átalakítottuk és **ujjonnan berendezve megnyitottuk**, mely alkalomból bátorkodunk a nagyérd. közönség becses figyelmét felhívni különlegességeinkre, különösen kitűnő ízű, naponta frissen készült

**füstölt és friss kolbász
szalvaládé és virsli,**

valamint minden a hentes szakmába vágó cikkekre, melyek mind izletesen lesznek készítve.

Egyben ajánljuk nyers hus árusulásunkat, hol mindig a legjobb minőségű marha-, borju- és sertéshus kapható.

A nagyérd. közönség további szives pártfogását kérve vagyunk kiváló tisztelettel

Lászlóczyk Testvérek.

Telefonszám 227—149.

Telefonszám 227—149.

Speciális angol férfi divat üzlet!

Simon és Lőrincz Mátyás király-tér 10. sz.

TELEFON
782. SZ.

Állandó nagy választék a férfi divat remekeiből. Az egyetemi polgárok az olcsón előírt, szabott árakból még 10 százalék engedményt kapnak.

TELEFON
782. SZ.

Egyetemi joghallgatók szép pénzt
takarítanak meg, ha szükségüket

Szilágyi Márton

órás és ékszerésznél szerzik be

Wesselényi Miklós-u. 8 sz.

Régi órák és ékszerek készpénzben
váltanak be. — Javítások jutányo-
san és pontosan eszközöltetnek!

Ferenczi Ignác

cipész-mester

Mátyás király-tér 26. szám.

Kitünő jó kézi munkáit
ajánlja szolid áráért!
Csak saját készítményü
férfi- és női-cipők!

Elismert jó munka! Szép kiállítás!

Folyó évi október hó 2-án nyitottam meg
üzletemet Szentegyház-utca 1 szám alatt!

Üzletemet minden tekintetben
a mai kor igényeinek teljesen
megfelelően rendeztem be és
a legújabb uri-divat szabó-
ságot fogom tovább vezetni.

FANTA ISTVÁN

a H. és W.-cég volt szabásza.

Márton Vilmos

Kispipa vendéglője és Óvári kertje
Szentlélek-utca 1. szám.

Kitünő borok. Jó konyha. Szolid árák.

Ünnepélyes megnyitás utólagos hirdetésig.

Fészek kávéház!

Van szerencsém a nagyérdemű közönség szives
tudomására adni, hogy a mai napon átvettem a
JÓKAI-UTCÁBAN lévő DEBRECENI KÁVÉHÁZAT
amely a legszolidabb alapon, teljesen ujonnan át-
alakítva, ugymind pazar fényes berendezéssel a
mai igényeknek teljesen megfelel. — A legjobb,
legkedvesebb szórakozásra való találkozási hely a

Fészek kávéház,

ahol a nagyérdemű közönség megtalálja a pontos
kiszolgálást, ugyszintén tisztán kezelt italaimért
felelek! — Naponta elsőrendű zenehangverseny,
kiváló hideg buffet, a legtisztább kezelés mellett,
a n. érd. közönség szives pártfogásáért esedezve

UDVARY MARISKA,

a Fészek kávéház tulajdonosa.

Ünnepélyes megnyitás utólagos hirdetésig.

Kolozsvár legelőkelőbb kinematograph színháza az

Első kolozsvári Apolló Színház

Mátyás kir.-tér 26. (Főtér, Hintz-patika mellett)

Minden második nap új műsor!
A színház kellemesen fütve van!
Az előadás saját zenekisérettel!

Állandó bemenet. Állandó bemenet.

Helyárak: Zártszék 1 K 20 fillér műsorral együtt,
II. hely 60 fillér, III. hely 40 fillér. Gyermek
10 éven alul a helyáraknak csak felét fizetik.

Katonáknak III. helyen 20 fillér.

Az egyetemi ifjuság előnyben részesül.

Zoltán! Tudja meg, csak akkor fog nekem imponálni, ha Sámson Manónál rendeli meg összes ruháit. ..

Telefon 798.

Telefon 798.

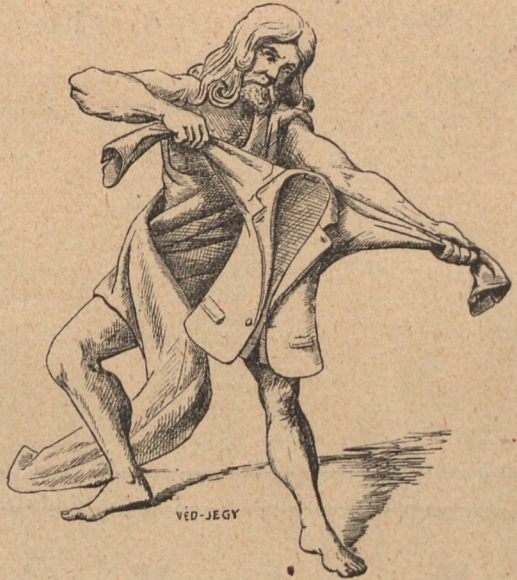
Rendeljünk

Sámson Manónál

Kolozsvár, Mátyás k.-tér 7.

elegáns és sikkes ruhát, hol a legujabb hazai, angol, francia és skót szövetujdonságok dus választékban megérkeztek.

Olcsó, szabott árak!!

STIEF JENŐ ÉS TSA

PAPIROS-ÁRUHÁZA ÉS
NYOMDAI MŰINTÉZETE

KOLOZSVÁRT,

DEÁK FERENC-UTCA 2 SZÁM.

ERDÉLYI UJSÁG

KIADÓ- ÉS NYOMDAVÁLLALAT
KOLOZSVÁR, DEÁK F.-UTCA 9.

TELEFON SZ. 696. :: :: TELEFON SZ. 696.

Elkészítetnek mindennemű nyomtatványok:

Irodai művek, tudományos és szép-irodalmi folyóiratok, napi, heti és havi lapok, kereskedők és iparosok részére számlák, levélpapírok, borítékok, üzleti könyvek; ugyszintén eljegyzési kártyák, névjegyek, meghívók, falragaszok és :: :: röpcédulák. :: ::

IZLÉSES ÉS TISZTA MUNKA!

A Minta-Söracsarnokban

a legolcsóbban lehet étkezni!

Az egyetemi hallgatók találkozó helye. Szolid kiszolgálás! Jó magyar konyha!

Pártfogást kér: VARGA MÁRTON
vendéglős. Abonenseket elfogad!

Gyors és figyelmes kiszolgálás! Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan eszközöltetnek.

MATUTSEK JÓZSEF KOLOZSVÁRT, Szentegyház-u. 3.

Ajánlja általánosan elősmert saját műhelyében készült
férfi és női cipő raktárát!

Vidéki meg-
rendelések
mérték után
de legbizto-
sabbban egy
használt, a
lábra találó
cipő bekül-
désével a
legjobb
anyagból és
divat szerint
lehetőleg
gyorsan tel-
jesíttetnek.

„Keresztes Kávéház“

Hol kitűnő meleg és hideg
étkek, olcsó, jó bor, tejes
és fekete kávé 24 fillérért
kaphatók. Az ifjuság részére
kedvezmény. Zongora, cim-
balom és külön helyiség
áll társaságok részére!!

Tisztelettel: **Keresztes József.**

Párisi model Női kalapok

Leányka kabátok és ruhák

a legszebb kivitelben kaphatók

Kovács Béla

gyermek-divat-áruházában

Kolozsvár, Mátyás kir.-tér 1.

ELSŐ ERDÉLYRÉSZI

MESSENGER-BOY

(gyorsküldőne) VÁLLALAT

Kolozsvár, Mátyás király-tér 13.

Mindennemü szolgálatot
órákra, napokra és hetekre
Kolozsvárt és környékén
leggyorsabban teljesít. ∴

Gyors és megbízható!

Telefon-szám 280. Telefon-szám 280.

A világhírű pilseni

sör kimérési helye

Pferschy G. étterme.

Lakatos József

dizsmü- és játékkereskedése

Kolozsvár, Kossuth Lajos-utca 5.

Az „Egyetemi kör“
igazolvánnyal ellá-
tott tagjai 5% árked-
vezményt élveznek.

